ANUL XIII. — No. 1923. 4 PAGINI 3 LEI Miercuri 8 Ianuarie 1936

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMÂNESC

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe șase luni . . . . „ 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . „ 2000
Un număr vechiu . . . . „ 4

Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2, — BUCUREȘTI
Dir.-Fondatori: E. EMILIAN și E. MUNTEANU Director: AL. MUNTEANU Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE

PUBLICITATEA DUPĂ TARIF
TELEFON: Direcția 3.26.60. Administrația 3.26.60. Redacția și provincia 3.26.69.

Raporturile cu Ungaria

Nici astăzi, deși o echipă de simpatici sportivi unguri a făcut interesante piruete în fața publicului bucureștean, nu suntem în raporturi normale cu Ungaria. B. K. E. a venit la București, Telefon Club a plecat la Budapesta și cu acest intermezzo s'a încheiat un nou episod al istoricului conflictului românomaghiar. Un intermezzo în care, desigur, nu am avut nimic de pierdut dar care nu a săltat nici cu un milimetru evoluția problemei.

Era vorba ca odată cu echipa Telefon Clubului să plece la Budapesta un delegat al Uniunei. La ora când apar aceste rânduri delegatul U. F. S. R. se află încă în București.

Va mai pleca? Desigur că nu. Iar chestiunea raporturilor sportive cu Ungaria va rămâne din nou în aer.

Nu suntem propagandiștii încheerii unui nou acord cu Ungaria. Dimpotrivă, am putea fi acuzați de contrariul. Avem dealtfel orgoliul că am fost printre cei cari au dat alarma asupra incidentelor provocate de echipele ungurești în Ardeal și cari au determinat curmarea acestui scandal.

Și când a fost vorba de intrarea în țară a lui B. K. E. nu ne-am reținut surprinderea față de atitudinea în două luntre a Uniunei noastre. Am provocat firește un val de proteste. Am vrut, adică, să nenorocim această competiție, s'o înmormântăm.

Am înghițit, resemnați, protestele. De, poate am greșit. Cine nu greșește? Prea erau violente protestele și prea categorice asigurările că de astă dată va fi bine. S'au luat toate precauțiunile. Nu, hotărât nu, de astădată nimeni nu ne va mai trage pe sfoară. Uniunea va trimite chiar un delegat al său la Budapesta care va cere — ce nu va cere? Reciprocitate, respect pentru demnitatea sportului românesc, să stea ungurii sluj în fața noastră, mă rog vor vedea ei cu cine au deaface...

Așa dar, nu despre noi se va putea spune că am făcut propagandă pentru reluarea raporturilor cu Ungaria.

Cu toate acestea vom fi bizari astăzi și vom întreba: Ce anume fapt nou a survenit că a determinat abandonarea tratativelor? Dece n'a plecat delegatul U. F. S. R.-ului la Budapesta? Și, cine a greșit? Noi cari eram convinși că U. F. S.R. plutește în două luntre? Sau cei cari au protestat împotriva «impresiunei noastre atât de greșite»?

Iată deci că iar nu mai e vorba de tratative. Pe noi, cari am cerut ruperea oricărui contact sportiv cu Ungaria, faptul ar trebui să ne bucure. Nu ne bucură totuși, pentrucă atunci când am cerut-o, era nevoie s'o facem.

Astăzi însă — și acest fapt merită o specială subliniere — ni se oferă posibilitatea unor discuții în condițiuni cu totul favorabile sportului românesc și prestigiului său.

Noi de pierdut n'am avut ce pierde în acest conflict. N'au mai venit echipe ungurești în țară, ceiace e desigur o pierdere. Echipele ungurești ne sunt încă superioare și mai pot arăta lucruri frumoase. Le-am înlocuit însă cu succes căutându-ne adversarii la Viena sau la Praga

Ungurii însă au pierdut enorm. Au pierdut unul din cele mai importante debușeuri. Atât de apăsătoare a fost pentru ei pierderea «clientelei» din Ardeal, încât însăși O. T. T.-ul a convenit că nu mai merge cu capul sus și a acceptat să-l lase mai jos, să trateze pe alte baze.

Ce puteam obține la Budapesta? In nici un caz revendicări stupide ca aceiea pe cari voia să le pretindă U. F. S. R.-ul: Reciprocitate, câte echipe ungurești vin în România, tot atâtea echipe românești să plece în Ungaria...

Puteam obține însă asigurarea că ni se vor trimite numai echipe de primă mână, puteam cere libertatea de a nu admite intrarea în România decât a echipelor bune și a celora despre a căror ținută să nu avem motive de îndoială.

Și puteam relua raporturile în mod onorabil. Solicitați, nu solicitând.

Se ratează acest prilej. Comitetul Uniunei, prins în obligații festive acum cu prilejul vacanței de Crăciun, a uitat de sport. Nu e prima și nu va fi nici ultima oară. Iși va readuce aminte atunci când va putea să «sprijine» activitatea vreunei alte federații decât aceia de football pe care a consolidat-o în toată regula. Iși va reaminti când va avea prilejul să figureze — fotogenic — în vre-o nouă comisie interimară.

Chestii de astea de resortul special al U. F. S. R.? Fleacuri fără importanță.

ION VORNIC

Un elogiu al presei franceze pentru Toma Aurel

— Marele cotidian „L'Intransigeant" afirmă că nimeni n'a dispus încă atât de net de fostul campion mondial —

Cunoscutul ziarist sportiv Robert Bré, publică în L'Intransigeant, următorul elogios articol, în urma excelentei performanțe a lui Toma Aurel:

Aurel Toma s'a plimbat în fața lui Young Perez

Românul Toma Aurel a oferit tunisianului Young Perez

TOMA AUREL

un reveillon agățat de corzile ringului. L-am mai văzut pe Young Perez în situații dificile: k. o. în prima repriză în matchul cu Joe Mendiola; îngenunchiat de Eugène Huat. Dar nici odată nu a părut mai distrus decât după matchul cu Toma Aurel.

A fost mai aproape de naufragiul fizic după aceste zece reprize, cum nu a fost niciodată în cariera lui; chiar atunci când a întâlnit oameni cu pumni ucigători.

Adevărul este că a fost asfixiat de iuțeala românului. In prima repriză, când Toma Aurel se încălzea, Perez s'a mai ținut, a reușit chiar să schimbe câteva lovituri egale. A fost aproape tot ce s'a putut nota în creditul său în tot timpul matchului. Cu începere din repriza doua, a fost pur și simplu măturat de uraganul ce sufla din colțul românului.

Acesta a început prin o serie de două sau trei directe la bărbie și atunci când Perez credea pericolul trecut și își prepara riposta, a primit o directă de stânga care l-a înțepenit pe ring. Din acest moment, Perez nu a mai luat parte la «discuție». A încercat să paralizeze acțiunile lui Toma, ținându-i mâinile, însă Bernstein veghează. In plus și românul știa să se debaraseze de tentaculele lui Perez. Toma Aurel i-a plasat vreo câteva drepte fostului campion mondial, cari l-au dezgustat de această politică.

Pela repriza șaptea, Toma obosit de a lovi și a urmări un adversar care bătea tot timpul în retragere, Perez a reușit să aibă o repriză pe care a utilizat-o la maximum, dar era în așa hal că nici aceasta nu i-a venit în avantaj.

Pe urmă uraganul suflă din nou și Toma a terminat anul 1935 și matchul printr'un foc de artificii, cari au lăsat pe tunisian complect distrus.

Nu era greu să descoperi pe dublul campion al României. Ne-a surprins însă prin alura cu care a susținut cele 10 reprize. Pentru a-l bate îi trebuia doar un adversar cu un formidabil punch. Huat ar fi capabil ?... Este în orice caz singurul din categoria la care mai avem speranțe. Dar dacă Toma ese sănătos din ghiarele «pisicei-tigru» se va putea spune că nu este nimeni în Franța care să-l poată bate.

ROBERT BRE

Rabinovici și alți doi „bragadiriști" au fost transportați la spital

după revanșa matchului Bragadiru-C. S. Ciuc

MIERCUREA CIUCULUI, 6. (Prin telefon). — Azi s'a jucat în localitate revanșa matchului H. C. Bragadiru — C. S. Ciuc.

Matchul s'a desfășurat în fața unui public foarte numeros care a încurajat sgomotos echipa locală.

Gazdele au deschis scorul după primele minute. Reacțiunea bucureștenilor a fost foarte energică. S'au instalat la poarta lui C. S. Ciuc și au dominat cu autoritate reușind în foarte scurt timp să egaleze.

Exasperați de spectrul unei înfrângeri pe care nu voiau s'o mai admită, localnicii, încurajați de galerie, s'au dedat la un joc extrem de brutal. In câteva clipe trei jucători bucureșteni au fost grav loviți.

Rabinovici și Florescu (jucător al Sportului Studențesc) au fost atât de grav loviți încât a fost nevoie de internarea lor în spital.

„Dintre adversarii mei, Max Baer a fost cel mai bun"...

... a declarat Joe Louis

NEW-YORK, 6. — Joe Louis poate fi mulțumit de anul 1935.

La începutul anului 1935, negrul nu era profesionist decât de șase luni. A câștigat, e drept, toate mat-

JOE LOUIS

churile. Zece victorii prin k. o., două la puncte. Incontestabil, un început strălucit.

Următoarele șase luni însă l-au consacrat definitiv, impunându-se ca viitor challenger la titlul mondial.

La sfârșitul lunii Iunie, Joe Louis a învins un fost campion mondial, în plină activitate, pe Primo Carnera. Și nu rămânea până la campionul mondial, decât celălalt fost campion mondial, Max Baer. Și, l-a învins și pe acesta.

Dacă Joe Louis va câștiga, în anul care a început titlul de campion mondial pe care îl deține Braddock, va realiza și performanța de a fi cel mai tânăr campion mondial.

Jack Dempsey, benjaminul campionilor mondiali la toate categoriile, a câștigat titlul la vârsta de 24 ani, învingând pe Jess Willard. Vârsta mijlocie a acelora cari au câștigat titlul mondial, oscilează în preajma lui 27 ani. Nu mai vorbim de Fitzimmons, care la vârsta de 35 ani, a devenit campion mondial, dispunând de Jim Corbett. Joe Louis, care s'a născut în anul 1914, va deveni — probabil — campion mondial la vârsta de 22 ani, după numai doi ani de profesionism. Este însă foarte adevărat că în timpul când a fost amator a disputat nu mai puțin de 54 matchuri.

Joe Louis a făcut recent câteva interesante declarații asupra boxeurilor pe cari i-a întâlnit. A făcut chiar și un clasament, pe care îl publicăm mai jos:

1. Max Baer
2. Primo Carnera
3. Lee Ramage
4. Patsy Perroni
5. Alex. Borshank
6. Paulino Uzcudun
7. King Levinsky
8. Natie Brown.

Max Baer este singurul meu adversar — a declarat Louis — care lovește tare. Dar, nu atât de tare încât să mă fi resimțit.

La Carnera m'a impresionat alonja, care îi ușurează foarte mult directa de stânga. Lovește, și el, destul de puternic.

Paulino ?... Nimic excepțional. L'am lovit cum și unde am vrut. Este mult prea încet.

Amintirea cea mai neplăcută din cariera mea, o am din matchul cu Borshank, care mi-a spart câțiva dinți. Dar, pe atunci eram un simplu debutant.

Convingerea mea este că Max Baer a fost cel mai bun adversar al meu.

Rămâne acum de văzut care va fi părerea lui Joe Louis asupra lui Max Schmeling, pe care îl va întâlni curând.

Jocurile olympice de iarnă în preajma inaugurării

Echipa Statelor Unite în drum spre Garmisch Partenkirchen. Polonia și Finlanda se pregătesc. Primele pronosticuri

Echipa olympică a Statelor Unite, înscrisă la Jocurile olympice dela Garmisch-Partenkirchen, s'a îmbarcat în ziua de 4 Ianuarie pe bordul vaporului «Manhattan».

In ziua de 11 Ianuarie, echipa Statelor Unite care se compune din: 14 skieuri, 13 bobeuri, 14 jucători de hockey și 5 patineuri, va sosi la Hamburg.

ECHIPA POLONIEI SE ANUNȚA EXCELENTA

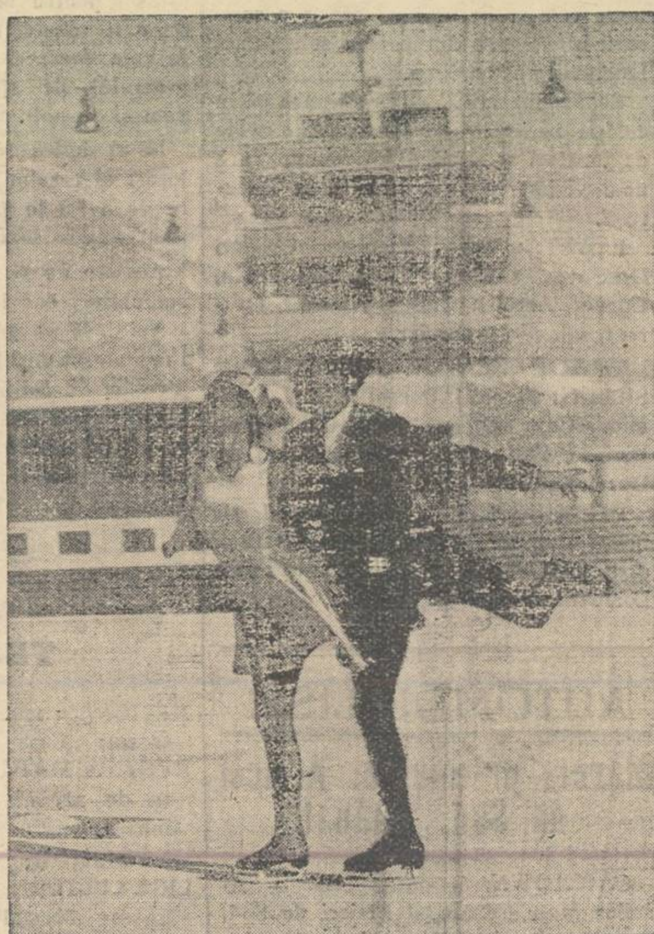
Comitetul olympic polonez, în urma propunerii lui Oberst Glabisz, președintele Federației polone de sporturi de iarnă, a trimis adeziunea Poloniei la următoarele probe:

Patinaj artistic,

Hockey pe ghiață,

Cursa de coborâre, cursa de 18 și 50 km. slalom și coborâre, sărituri și patrula militară.

Echipa olympică de ski a fost concentrată dela 15 Decembrie la Zokopane, unde sub conducerea antrenorului norvegian Sandvyk, este supusă unui antrenament metodic.

Maxie Herber și Ernst Baier campionii Germaniei de patinaj artistic, se antrenează la Garmisch-Partenkirchen în vederea Olympiadei

FINLANDA SE PREGATEȘTE

Federația finlandeză de ski a fixat datele competițiunilor preolympice în vederea selecționării echipei finlandeze.

La 9 Ianuarie se va disputa cursa de 17 km. și proba de slalom, combinată cu coborâre.

La data de 11 Ianuarie se va alerga cursa de fond pe 50 km. și proba de sărituri.

PRONOSTICURI IN VEDEREA JOCURILOR OLYMPICE

La câteva săptămâni dela inaugurarea Jocurilor, marele cotidian munchenez «Aftenposten» publică pronosticurile sale în vederea Jocurilor olympice de iarnă. Iată după părerea ziarului german care va fi situația la jocurile olimpice:

La cursa de 18 km.

1. Finlanda
2. Norvegia
3. Finlanda
4. Norvegia.

La cursa de 50 km.

1. Suedia
2. Finlanda
3. Suedia
4. Suedia.

(Continuarea în pag. II-a)

Un interview al d-lui Grigore Caracostea publicat în L'Auto

„Turneul de rugby dela Berlin văzut de președintele federației române"

Ziarul «L'Auto» cu data de 2 Ianuarie publică un interview al d-lui Grigore Caracostea, președintele federației

române de rugby. Părerile d-lui Caracostea asupra turneului rugbyst din cadrul olympiadei ce se dispută la Berlin, formează obiectivul principal al acestui interview.

Il reproducem mai jos:

«România, care a fost invitată de F. I. R. A., la acest turneu, a anunțat federației germane participarea sa și echipa sa națională va fi prezentă la Berlin dela 14 la 17 Mai. In afara turneului, România va juca și cu Germania un match separat într'un oraș de provincie al Germaniei, care urmează să fie desemnat; probabil Leipzig».

'La noi, organizarea turneului olympic a fost primită cu o vie satisfacție. Vedem în aceasta prima și cea mai importantă manifestare de propagandă întreprinsă de F. I. R. A. în vederea difuzării rugbyului pe continent. Vedem în aceasta și triumful unei idei pe care noi am preconizat-o în totdeauna: organizarea rugbyului european sub egida Franței și sperăm că turneul internațional proectat cu ocazia expoziției internaționale dela Paris, în 1937, va constitui a doua etapă a acestui efort.

«Conducătorii români au decis să întreprindă o pregătire serioasă în vederea acestui turneu. Iarna ne împiedică să activăm, însă turneul Stadiului Român în Franța asigură o oarecare continuitate».

«Selecțiunea se va face din Martie, iar echipa națională se va antrena săptămânal în vederea unei forme care să-i permită să facă o frumoasă demonstrație în matchul ce-l avem cu Italia la 26 Aprilie, la București».

«Acest turneu reprezentând o etapă decisivă în rugbyul român, vom deplasa la Berlin cel mai bun 15 al nostru și cu această ocazie vom constata progresul ce l-am putut atinge printre țările ce practică acest sport».

România a cerut organizarea campionatului mondial 1937

alături de Franța, Suedia, Anglia și Austria

VIENA, 6 (Intersport). — Campionatul mondial de hockey pe ghiață se joacă anul acesta la Garmisch Partenkirchen, în cadrul jocurilor Olympice. Anul trecut s'a jucat la Milano, cu doi ani în urmă la Berlin și acum trei ani la Krinica.

Unde se va juca turneul din 1937? Iată problema care preocupă federațiile naționale.

La Garmisch Partenkirchen, în timp ce echipele naționale își vor disputa erarhia în clasamentul națiunilor europene, delegații federațiilor naționale vor desbate această importantă problemă a desemnării orașului în care se va desfășura campionatul mondial al anului 1937.

CINE CERE ORGANIZAREA

La conferința de anul trecut, comitetul federației internaționale a primit cereri în acest sens dela următoarele federații: Franța, Anglia, România și Suedia.

Acum în urmă a cerut și Austria acest privilegiu.

Pe cine va preferi comitetul federației internaționale?

Rămâne de văzut.

*

Iată, așadar, încă o urmare neplăcută a neparticipării noastre la olympiadă. Nu avem șanse prea mari să ni se acorde nouă cinstea organizării viitorului campionat mondial.

Neparticipând, cum vom putea pretinde aceasta? Se va lua măcar în discuție oferta României? E copilăros cine ar crede-o.